

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., a.s., C.B.** Bratislava, IČO: X. proti žalovaným; v prvom rade: **A.V.**, bytom T.K., okres D., v druhom rade: **MUDr. V.A.**, K., D., zast. JUDr. Z., advokátkou so sídlom Ž., B., v treťom rade: **P.S., R., D.**, o zaplatenie **182 468,-- Sk s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného v 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2006, č.k. Z-2-36Cb 508/95-80, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. júla 2006, č.k. Z-2-36Cb 508/95-80 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 7. júna 2006, č.k. Z-2-36Cb 508/95-80 rozhodol tak, že zaviazal žalovaného v prvom, druhom a treťom rade zaplatiť žalobcovi 186 276,-- Sk, 16,06% úrok od 4. júna 1996 zo sumy 149 468,80,-- Sk do zaplatenia a 7 296,-- Sk na náhradu trov konania. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že právny predchodca žalobcu - S.S., a.s., B., pobočka D., sa žalobou z 13. decembra 1994 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi 182 468,-- Sk a úroky vo výške 28% od 1. januára 1994 do zaplatenia a trovy konania v sume 7 299,-- Sk.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným v 1. rade uzatvoril úverovú zmluvu č. 78-000 476-3 dňa 3. júna 1992. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému v 1. rade strednodobý prevádzkový úver v sume 140 000,-- Sk s úrokovou sadzbou vo výške + 2% nad základnú sadzbu, stanovenú v rámci maximálnych hodnôt

určených Š. p.a. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal poskytnutý úver splácať v štvrtročných splátkach po 12 000,-- Sk a zaplatiť ho v celom rozsahu do 3. júna 1996 s tým, že za neuhradenú splátku je povinný žalovaný v 1. rade zaplatiť úrok vo výške 28% z dlžnej sumy.

Splatenie úveru je zabezpečené vyhlásením o ručiteľskom záväzku podpísaným žalovaným v 2. rade dňa 3. júna 1992 a vyhlásením o ručiteľskom záväzku podpísaným žalovaným v 3. rade dňa 3. júna 1992.

Podaním zo 6. júna 1998 žalobca upravil svoju žalobu tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie 149 468,80,-- Sk istiny, úrokov do 3. júna 1996 v sume 36 808,90,-- Sk a úrok z omeškania vo výške 16,06%.

Súd prvého stupňa mal preukázané, že záväzok žalovaného v 1. rade voči žalobcovi vznikol na základe neplnenia podmienok dojednaných v úverovej zmluve č. 78-000 476-3 z 3. júna 1992 v zmysle § 497 a nasl. Obch. zák. Žaloba žalobcu voči žalovanému v 1. rade je voči nemu dôvodná.

Záväzok žalovaných v 2. a 3. rade vznikol na základe ručiteľských listín (§ 303 Obch. zák.).

Preto súd prvého stupňa neakceptoval obranu žalovaného v 3. rade a oznámenie žalovanej v 2. rade, keďže z podania žalobcu bolo zrejmé, že ňou zaplatená suma 50 000,-- Sk už bola zohľadnená v petite žaloby.

Prvostupňový súd preto považoval žalobu žalobcu smerujúcu voči žalovanému v 2. a 3. rade za dôvodnú s poukazom na ust. § 307 ods. 1 Obch. zák., a preto zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade solidárne zaplatiť žalobcovi 186 276,-- Sk s prísl.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu žalobcovi.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 3. rade a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu z týchto dôvodov:

Úverovú zmluvu č. 78-000 476-3 z 3. júna 1992, vyhlásenia o ručiteľskom záväzku, podpísanými žalovanými v 2. a 3. rade 3. júna 1992 spochybňuje vo vzťahu k žalovanému v 1. a 2. rade.

Ďalej spochybnil vykonané dokazovanie a konanie v jeho neprítomnosti, keďže na vytýčené pojednávania sa ospravedlnil z dôvodu jeho vedomosti o neúčasti na nich žalovaným v 1. rade. Tomuto totiž súd nedokázal doručiť predvolania.

Žalovaný v 3. rade vzhľadom na vyššie uvedené svoju neúčast' ospravedlnil, keďže si nechcel zvyšovať svoje náklady vznikajúce mu účasťou na pojednávaniach, ktoré sa pravidelne odročovali.

Žalovaný v 3. rade poukázal na skutočnosť, že doteraz nemal možnosť konfrontácie s ostatnými účastníkmi sporu.

Žalovaný v 1. a 2. rade sa k odvolaniu žalovaného v 3. rade písomne nevyjadrili.

Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že odvolanie žalovaného v 3. rade nie je dôvodné a skutočnosti v ňom uvádzané sú irelevantné. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného v 3. rade v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. c) a ods. 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky pre potvrdenie, resp. zmenu napadnutého rozsudku.

Žalobca – S. Š. S., a.s. M. sa žalobou došlou na Okresný súd v Dunajskej Strede 13. decembra 1994 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým bude žalovaným v 1. až 3. rade uložená povinnosť zaplatiť mu 182 468,-- Sk s 28% úrokmi od 1. januára 1994 do zaplatenia a trovy konania v sume 7 299,-- Sk.

Žalobca - S. S., a.s. B. podaním z 2. júla 1998 upravil petit žaloby tak, že požiadal, aby súd žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 149 468,-- Sk, úroky ku dňu 3. júna 1996 vo výške 36 808,90,-- Sk a 16,06% úrok od 4. júna 1996 do zaplatenia zo sumy 149 468,80,-- Sk, ako i trovy konania.

Súd prvého stupňa, ako vyplýva z obsahu spisu, nepostupoval pri návrhu žalobcu na zmenu návrhu v súlade s ust. § 95 ods. 1 O.s.p. Zmenený návrh nedoručil účastníkom konania a sám o tejto zmene nerozhodol, t.j. či súhlasí, resp. nesúhlasí so zmenou návrhu, uznesením.

Preto súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď bez ďalšieho rozhodoval o zmenenej žalobe žalobcu.

Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že prvostupňový súd nerozhodol o oznámení o zmene účastníkov na strane žalobcu z 10. mája 2001 - S., a.s. a S.S., a.s. B. z 25. mája 2001, keďže na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 28. júna 2000 postúpila S.S.,

a.s.

svoju pohľadávku S., a.s. B. podľa ust. § 92 ods. 2 O.s.p., pretože v predmetnej veci nedošlo k univerzálnej sukcesii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na nevykonanie dôkazov, týkajúcich sa ukončenia úverového vzťahu medzi žalovaným v 1. rade a S.S., a.s. B., pričom tento dôkaz je potrebný pre posúdenie výšky úroku z omeškania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere a vo veci znova rozhodol, a to i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. januára 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.